У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево нас браћо и сестре као пред једним огромним огледалом где се огледамо у огледалу косовскоме и метохијскоме, у огледалу светог кнеза Лазара и осталих витезова српских. И оних на Косову, и оних после Косова, и оних пре Косова који су се опредељивали и определили за Царство небеско, који су животе своје положили за Крст часни и слободу златну. Косово – Видовдан данашњи свети велики празник, то је један стожер за који се држи српски народ вековима – шестотина двадесет и три година од тада прошло је али Срби своје Косово не заборављају. Многи кажу да Срби славе пораз, да им је то чудно! Не. Срби славе највећу победу у својој историји. Ми смо као народ у целини имали многе победе у многим ратовима. Њих знају само историчари, евентуално студенти који морају да полажу испите. Нико их не зна, нико се не сећа ни кад су били, ни где су били, ни ко их је водио а косовску битку зна сваки Србин без обзира где се он данас налазио. Зато је Видовдан тај стожер који окупља око себе Србе без обзира где се они налазе, где живе и када су живели. Окупља и наше претке – од светог кнеза Лазара, браће Југовића, Милоша Обилића и осталих после њих до данас, и данашње живе и будуће генерације које ће доћи после нас, и њих Видовдан сабира на данашњи дан на једну велику изложбу пред небом и пред земљом. Данас Срби полажу један велики испит као некада 1389. на Косову Пољу. Тада је био дан опредељења: или – или. Или за Царство небеско или за царство земаљско. А свети кназ Лазар је знао да је земаљско за малена царство а небеско увек и довека. Зато се и определио да и он и његови витезови и његови војници и цео народ принесу себе на жртву, на олтар Богу истинитоме и да тако уђу у Царство Христа Бога нашега. Јер Господ је рекао да *нема веће љубави него да неко положи живот за ближње своје* а они су

управо то учинили. Али тада је поред те свечане и велике битке коју смо доживели обузео плач и ридање целу Србију и цео наш народ. Није било тада места, није било куће из које неко се није одазвао на позив светога кнеза да дође у бој на Косово. Дакле, другим речима, није било места, није било куће у којој није тада принета нека жртва. И ми као људи који иако знамо да постоји васкрсење, да постоји живот вечни, ипак као људи тугујемо и жалимо као што каже и апостол Павле *да тугујете али не као они који немају наде* него као они који имају наду у живот вечни, али према природи својој људској ми жалимо за нашим покојницима, нашим сродницима, као што је и Господ заплакао над својим пријатељем Лазаром четвородневним.

Ето браћо и сестре данас је Видовдан који се прославља у свим храмовима српским широм земаљске кугле. На Косову је централна прослава, у манастиру Грачаници, на Газиместану. Тамо смо двадесет година дочекивали тај велики празник, а данас ево нас овде на новом Газиместану где се такође опредељујемо и где смо се определили заједно са светим кнезом за Царство небеско. Нека би Господ погледао на наш народ, на наше муке и наше сузе, нека би услишио наше молитве и молитве наших угодника светих мученика и новомученика, да нам Господ врати слободу, мир и напредак у сваком погледу, пре свега у духовноме животу како би смо постали достојни наследници и потомци светих косовских витезова и осталих светитеља из рода нашега који су живот свој провели вршећи заповести Божије, живећи по Јеванђељу, да би смо и ми угледајући се на њих, на њихов живот, и ми проживели тако ту нашу веру и нашим животом посведочену да оставимо нашој деци и омладини и да тако име Божије се слави у нашем народу до скончања света и века како би се сви нашли тамо у Небеској Србији где нас наши свети преци

очекују и да тамо са њима и са свима светима славимо чудесног Господа Христа са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност. Амин.

Срећан вам и Богом благословен данашњи дан и данашњи празник браћо и сестре.